YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
19 päivänä marraskuuta 1998 *

Asiassa C-316/97 P,

Euroopan parlamentti, asiamiehinään oikeudellisen yksikön jaostopäällikkö Manfred Peter ja oikeudellisen yksikön virkamies Antonio Caiola, prosessiosoite Luxemburgissa Euroopan parlamentin pääsihteeristö, Kirchberg,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viidennen jaoston) asiassa T-36/96, Gaspari vastaan parlamentti, 10.7.1997 antaman tuomion (Kok. H. 1997, s. II-595) kumoamista,

vastapuolena:

Giuliana Gaspari, Euroopan parlamentin virkamies, edustajinaan asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Ariane Tornel ja Françoise Parmentier, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit L. Sevón ja M. Wathelet (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 18.6.1998 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.7.1998 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan parlamentti on yhteisöjen tuomioistuimeen 12.9.1997 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-36/96, Gaspari vastaan parlamentti, 10.7.1997 antamaan tuomioon (Kok. H. 1997, s. II-595; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 22.5.1995 tehdyn päätöksen, jossa parlamentti oli katsonut Gasparin poissaolon työstä 5.5.1995 luvattomaksi ja vähentänyt hänen vuosilomastaan yhden päivän, sekä 9.8.1995 tehdyn päätöksen, jolla parlamentti vahvisti tämän päätöksen.

2 Valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi seuraavaa:

"1 Kantaja, joka on parlamentin B 2 -palkkaluokan virkamies ja määrätty työskentelemään puheenjohtajiston pääosastossa (PO I) Luxemburgissa, toimitti vastaajalle hoitavan lääkärinsä antaman ja 3.5.1995 päivätyn lääkärintodistuksen, jossa todettiin, että kantaja on työkyvytön keskiviikosta 3.5.1995 perjantaihin 5.5.1995, nämä päivät mukaan luettuina.

2 Vastaajana olevan toimielimen Luxemburgissa toimiva tarkastava lääkäri Broutchoux suoritti 4.5.1995 kantajalle tarkastusluonteisen tutkimuksen kantajan kotona.

3 Tutkimuksen jälkeen tarkastava lääkäri ilmoitti katsovansa, että kantaja kykenee jatkamaan työtään seuraavasta päivästä eli perjantaista 5.5.1995 alkaen.

4 Vastaajan mukaan tarkastava lääkäri yritti tarkastuksen jälkeen tuloksettomasti soittaa kantajaa hoitavalle lääkärille. Kantaja kiistää tämän ja väittää, että hän itse soitti hoitavalle lääkärille tarkastuksen jälkeen.

5 Kantaja palasi töihin vasta maanantaina 8.5.1995.

6 Samana päivänä hän lähetti vastaajana olevan toimielimen henkilöstö-, talousarvio- ja varainhoitoasioita käsittelevän pääosaston pääjohtajalle huomautuksen, jossa hän moitti sitä, miten tarkastava lääkäri oli menetellyt häntä kohtaan.

7 Toimielimen henkilöstöjaoston jaostopäällikkö ilmoitti kantajalle 22.5.1995 päivätyllä kirjeellä (jäljempänä riidanalainen päätös), että kantajan poissaoloa 5.5.1995 pidetään luvattomana, koska tarkastava lääkäri oli ilmoittanut kantajalle, että tämä on työkykyinen mainitusta päivästä alkaen, ja että tämä poissaolopäivä vähennetään kantajan vuosilomasta Euroopan yhteisöjen virkamie-

hiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 60 artiklan mukaisesti.

8 Jaostopäällikkö vahvisti tämän päätöksen 9.8.1995 päivätyllä kirjeellä."

3 Henkilöstösääntöjen 59 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Virkamiehellä, joka osoittaa olevansa kykenemätön hoitamaan tehtäviään sairauden tai tapaturman vuoksi, on automaattisesti oikeus sairauslomaan.

Asianomaisen virkamiehen on mahdollisimman pian ilmoitettava toimielimelleen kykenemättömyydestään hoitaa tehtäviään sekä ilmoitettava olinpaikastaan. Hänen on toimitettava lääkärintodistus, jos hän on poissa yli kolme päivää. Virkamiestä voidaan vaatia käymään toimielimen järjestämässä lääkärintarkastuksessa."

4 Henkilöstösääntöjen 60 artiklassa säädetään lisäksi seuraavaa:

"Virkamies ei saa olla poissa työstä ilman esimieheltään etukäteen saamaansa lupaa, paitsi jos kyseessä on sairaus tai tapaturma. Asianmukaisesti todettu luvaton poissaolo vähennetään asianomaisen virkamiehen vuosilomasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kurinpitosäännösten mahdollista soveltamista. Jos vuosilomaa ei enää ole jäljellä, virkamies menettää palkan luvatonta poissaoloa vastaavalta ajalta."

5 Gaspari teki 21.8.1995 hallinnollisen valituksen 22.5.1995 tehdystä päätöksestä vedoten siihen, että jäädessään perjantaina 5.5.1995 pois työstään hän vain tarkasti noudatti lääkärinsä antamia ohjeita; lisäksi tarkastavan lääkärin (jonka häntä hoitanut lääkäri "mielellään haluaisi tavata") huomiot olivat perusteettomia, sillä tarkastava lääkäri ei koskaan aikaisemmin ollut nähnyt Gasparia, ja hän teki työnsä tavalla, jota Gaspari piti "puolueellisena".

6 Parlamentti hylkäsi 13.12.1995 tekemällään päätöksellä Gasparin hallinnollisen valituksen.

7 Näissä olosuhteissa Gaspari nosti 14.3.1996 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämällään kannekirjelmällä kanteen 22.5.1995 ja 9.8.1995 tehdyistä päätöksistä, joilla parlamentti oli katsonut hänen poissaolonsa 5.5.1995 luvattomaksi ja vähentänyt yhden päivän hänen vuosilomastaan.

Valituksenalainen tuomio

8 Kanteensa tueksi Gaspari vetosi kolmeen perusteeseen eli henkilöstösääntöjen 25 artiklan rikkomiseen, henkilöstösääntöjen 59 artiklan rikkomiseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen.

9 Henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

"Näiden henkilöstösääntöjen mukaisesti tehty tiettyä virkamiestä koskeva päätös on annettava viipymättä kirjallisesti tiedoksi asianomaiselle henkilölle. Virkamiehelle vastaiset päätökset on perusteltava."

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että Gasparin ensimmäistä kanneperustetta koskevat perustelut todellisuudessa merkitsivät myös vetoamista siihen, että Gasparin puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska pyynnöstään huolimatta Gasparia hoitanut lääkäri ei ollut saanut tarkastavan lääkärin lausuntoa, johon riidanalainen päätös perustui, joten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin luokitteli tämän kanneperusteen uudelleen katsoen, että se ei koskenut pelkästään perusteluvelvollisuuden loukkaamista vaan myös puolustautumisoikeuksen loukkaamista (valituksenalaisen tuomion 19 kohta).

11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki ainoastaan ensimmäisen kanneperusteen näin täydennettynä.

12 Sen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että virkamiehelle vastaisena päätöksenä ei ole pidettävä tarkastavan lääkärin tarkastuskäynnin jälkeen antamaa lausuntoa vaan sitä hallinnollista päätöstä, jossa todetaan poissaolon luvattomuus ja vähennetään poissaolo vuosilomasta; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäsi kuitenkin seuraavaa:

"Koska poissaolon luvattomuus on todettu henkilöstösääntöjen 59 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun lääkärintarkastuksen tulosten perusteella, tarkastavan lääkärin lausunto on kyseisen hallinnollisen päätöksen ainoa perusta. Jotta päätös olisi perusteltu, sen on oltava looginen seuraus siitä tarkastavan lääkärin johtopäätöksestä, jonka mukaan kyseinen virkamies oli riidanalaisen poissaolon aikana työkykyinen. Tämän johtopäätöksen on puolestaan oltava looginen seuraus tarkastuksen yhteydessä tehdyistä toteamuksista" (27 kohta).

13 Tästä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli seuraavaa:

"Jotta kyseinen virkamies voisi saada tietoonsa kyseisen hallinnollisen päätöksen perusteet ja jotta hän siten voisi tehokkaasti arvioida, onko päätös asianmukainen, hänen on saatava tutustua tarkastavan lääkärin lausuntoon, jos hän sitä pyytää" (28 kohta).

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jatkoi seuraavasti:

"30 Esillä olevassa asiassa tarkastavan lääkärin lausuntoa ei ole annettu kantajalle tai häntä hoitaneelle lääkärille, vaikka kantaja oli tätä hallinnollisessa valituksessaan pyytänyt. Näin ollen perustelu on pelkästään muodollinen ja siten riittämätön siihen nähden, että kantaja pystyisi sen avulla arvioimaan päätöksen asianmukaisuutta, koska riidanalaisen päätöksen perusteluna oli ainoastaan viittaus siihen, että tarkastava lääkäri oli ilmoittanut kantajalle katsovansa, että tämä kykeni 5.5.1995 palaamaan työhönsä, johon kantaja kuitenkin palasi vasta 8.5.1995.

31 Vaikka kantaja on sitä pyytänyt, hän ei ole oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aikana missään vaiheessa saanut tilaisuutta joko suoraan tai hoitavan lääkärin välityksellä tietää, mitkä täsmälleen ovat ne lääketieteelliset syyt, jotka osoittavat häntä koskevan päätöksen asianmukaisuuden, eikä hänellä näin ollen ole myöskään ollut tilaisuutta esittää omaa kantaansa tarkastavan lääkärin toteamuksista ja johtopäätöksistä eikä mahdollisesti riitauttaa niiden asianmukaisuutta.

32 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate on kuitenkin yhteisön oikeuden perusperiaate, jonka noudattaminen on taattava kaikissa jotakin henkilöä vastaan aloitetuissa menettelyissä, jotka voivat johtaa hänelle vastaiseen päätökseen, vaikka kyseisestä menettelystä ei olisikaan annettu säädöksiä.

33 Kun tätä periaatetta sovelletaan henkilöstösääntöjen 59 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun lääkärintarkastukseen, se edellyttää, että asianomaisella henkilöllä on — tarpeen vaatiessa hoitavan lääkärinsä avustamana — mahdollisuus tehokkaasti esittää kantansa lääkärintarkastuksen yhteydessä tehdyistä johtopäätöksistä ja riitauttaa niiden asianmukaisuus [asia T-169/95, Quijano v. komissio, tuomio 6.5.1997, Kok. H. 1997, s. II-273, 44 kohta]. Koska asianomainen henkilö ei voi tehokkaasti riitauttaa näiden johtopäätösten asianmukaisuutta, ellei hän tutustu niihin lääketieteellisiin toteamuksiin, joihin johtopäätökset perustuvat, kyseinen periaate edellyttää, että asianomaisella henkilöllä on mahdollisuus esittää kantansa tarkastavan lääkärin lausunnosta kokonaisuudessaan.

34 Tässä asiassa ei ole poissuljettua, että vastaaja olisi saattanut tehdä riidanalaisesta päätöksestä poikkeavan päätöksen, jos kantaja olisi voinut esittää kantansa tarkastavan lääkärin lausunnosta. Kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskeva väite on näin ollen perusteltu.

35 Tästä seuraa, että ensimmäinen kumoamisperuste on hyväksyttävä, koska päätöksen perustelut ovat puutteelliset ja koska kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu."

Muutoksenhaku

15 Muutoksenhakunsa tueksi parlamentti vetoaa neljään perusteeseen.

16 Parlamentin ensimmäinen valitusperuste koskee väitettä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt jättää kanne tutkimatta sen vuoksi, että kanteessa esitetyt perusteet eivät vastanneet kantajan tekemässään hallinnollisessa valituksessa esittämiä perusteita.

17 Tältä osin on riittävää todeta, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on katsottu, että vaikka hallinnollinen valitus on välttämätön edellytys kanteen nostamiselle henkilöstösäännöissä tarkoitetulle henkilölle vastaisesta päätöksestä, sen tarkoituksena ei ole ehdottomasti ja lopullisesti sitoa mahdollista oikeudenkäyntiä, kunhan tässä viimeisessä vaiheessa esitetyillä vaatimuksilla ei muuteta sitä syytä ja kohdetta, joista hallinnollisessa valituksessa oli kysymys (ks. mm. yhdistetyt asiat 75/82 ja 117/82, Razzouk ja Beydoun v. komissio, tuomio 20.3.1984, Kok. 1984, s. 1509, 9 kohta).

18 Esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kanne koski päätöksiä, joista kantaja oli tehnyt hallinnollisen valituksen, ja kumoamisvaatimuksen tueksi esitetyt perusteet liittyivät läheisesti hallinnollisen valituksen riitauttamisperusteisiin sellaisina kuin ne on tiivistetysti esitetty tämän tuomion 5 kohdassa.

19 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

20 Parlamentin kolmas valitusperuste koskee väitettä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut työjärjestyksensä 48 artiklan 2 kohtaa hyväksyessään puolustautumisoikeuksen loukkaamista koskevan perusteen, johon Gaspari oli vedonnut vasta vastauskirjelmässään.

21 Tältä osin on huomattava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 19 kohdassa, että "huolimatta ensimmäisen kanneperusteen otsikoinnista, jossa viitataan yksinomaan henkilöstösääntöjen 25 artiklaan" Gaspari perusteluissaan "vetoaa todellisuudessa myös siihen, että hänen puolustautumisoikeuksiaan on loukattu, koska pyynnöstään huolimatta Gasparia hoitanut lääkäri ei ollut saanut tarkastavan lääkärin lausuntoa, johon riidanalainen päätös perustui". Näin ollen kysymys ei ollut uudesta kanneperusteesta, vaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustellusti tekemästä kanneperusteen uudelleen luokittelusta.

22 Kolmas valitusperuste on näin ollen hylättävä.

23 Toisella ja neljännellä valitusperusteellaan, joita on syytä käsitellä yhdessä, parlamentti väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että 22.5.1995 tehty päätös oli puutteellisesti perusteltu ja että parlamentti oli loukannut Gasparin puolustautumisoikeuksia.

24 Parlamentti toteaa, että riidanalaisessa päätöksessä nimenomaisesti viitataan henkilöstösääntöjen 59 artiklan 1 kohdan nojalla 4.5.1995 kotikäynnillä tehtyyn lääkärintarkastukseen Gasparin kotona. Päätös on näin ollen perusteltu tarkastavan lääkärin arvioinnilla, jonka mukaan asianomainen kykeni palaamaan työhönsä, ja Gaspari sai tietää tämän arvioinnin jo kotikäynnillä tehdyn lääkärintarkastuksen yhteydessä.

25 Parlamentti lisää, että hallinnolla ei ole harkintavaltaa sen suhteen, mitä jatkotoimia seuraa virkamiehen kotona tehdystä lääkärintarkastuksesta: hallinto voi ainoastaan *todeta* tuloksen tekemällä henkilöstösäännöissä tältä osin säädetyt hallinnolliset päätökset; henkilöstösäännöistä ei säädetä minkäänlaisesta yhteistoiminnasta virkamiestä hoitavan lääkärin kanssa, eikä siinä säädetä tältä osin, että riitautustilanteissa olisi järjestettävä lääkärien yhteisneuvottelu. Jos virkamies haluaa riitauttaa lääkärintarkastuksen epäsuotuisan tuloksen, hän voi vain joko pyytää uutta lääkärintutkimusta tai esittää toisen lääkärintodistuksen, jonka on antanut häntä hoitava lääkäri tai muu lääkäri, joka vahvistaa hoitavan lääkärin tekemän diagnoosin. Esillä olevassa asiassa Gaspari ei ole ryhtynyt kumpaankaan näistä toimista, vaan hän on tyytynyt vain riitauttamaan lääkärin arvioinnin, ilman että hän olisi esittänyt mitään selvityksiä riitauttamisensa tueksi.

26 Tältä osin on huomattava, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen 25 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu jollekulle vastainen päätös on perusteltava niin, että yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa päätöksen laillisuutta ja että asianomaisella on riittävät perusteet sen tutkimiseksi, onko päätös asianmukainen (ks. mm. asia 195/80, Michel v. parlamentti, tuomio 26.11.1981, Kok. 1981, s. 2861, 22 kohta ja asia C-188/96 P, komissio v. V, tuomio 20.11.1997, Kok. 1997, s. I-6561, 26 kohta). Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimenpiteen sisältö ja esitettyjen perustelujen luonne (asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 63 kohta).

27 Koska kyseisessä päätöksessä todetaan kotikäynnillä tehdyn lääkärintarkastuksen perusteella virkamiehen poissaolo luvattomaksi ja viitataan nimenomaisesti tarkas-

tavan lääkärin arviointiin, jonka mukaan virkamies pystyy palaamaan työhönsä lääkärintarkastusta seuraavana päivänä, mitä kehotusta virkamies ei ole noudattanut, ei ole tarpeen, että toimielin viran puolesta liittää tähän päätökseen tai toistaa perusteluissaan sen lääketieteellisen arvioinnin, jonka tarkastava lääkäri on virkamiehen kotona suorittamansa tarkastuksen perusteella tehnyt.

28 Tällainen arviointi saattaa näet kuulua lääkärin vaitiolovelvollisuuden piiriin tai olla luottamuksellinen, joten silloin kun asianomainen riitauttaa tarkastavan lääkärin kannan, hänen itsensä tai häntä hoitavan lääkärin on pyydettävä toimielintä tai sen terveyspalveluista vastaavia ilmoittamaan, minkä sisältöinen tarkastavan lääkärin lääketieteellinen arviointi oli.

29 Jos toimielin ei pyynnöstä huolimatta ilmoita näiden arviointien sisältöä, on kuitenkin mahdollista, että tämä saa virkamiehen epäilemään päätöksen asianmukaisuutta. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen selvittämistä tosiseikoista ilmenee, esillä olevassa asiassa tarkastavan lääkärin lausunto kuitenkin annettiin Gasparille oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä (vaikka hän oli sitä pyytänyt jo hallinnollisessa valituksessaan); tästä oli siten apua ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, kun se tutki riidanalaisen päätöksen lainmukaisuutta, ja Gasparille, kun hän arvioi päätöksen asianmukaisuutta. Edellä todettu huomioon ottaen on katsottava, että riidanalaisen päätöksen perusteluja, joita on täydennetty oikeudenkäynnissä, ei ole pidettävä niin suppeina, että päätös olisi perustelujen puutteellisuuden vuoksi kumottava.

30 Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että riidanalaiset päätökset oli perusteltu puutteellisesti.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään olisi saanut katsoa, että toimielin oli riidanalaisen päätöksen tehdessään loukannut Gasparin puolustautumisoikeuksia.

32 Näin ollen valituksenalainen tuomio on kumottava, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että valituksenalainen päätös oli puutteellisesti perusteltu ja että parlamentti oli loukannut Gasparin puolustautumisoikeuksia.

Oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa

33 Määrättäessä oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta ensimmäisessä oikeusasteessa on otettava huomioon edellä esitetyt riidanalaisen päätöksen suppeita perusteluita koskeneet pohdinnat (ks. vastaavasti asia 111/83, Picciolo v. parlamentti, tuomio 30.5.1984, Kok. 1984, s. 2323, 30 kohta ja yhdistetyt asiat 64/86, 71/86—73/86 ja 78/86, Sergio ym. v. komissio, tuomio 8.3.1988, Kok. 1988, s. 1399, 56 ja 57 kohta).

34 Riippumatta siitä, onko päätös aineellisesti lainmukainen, Gasparia ei voida moittia siitä, että hän on nostanut kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa sen lainmukaisuuden tarkistamiseksi. Näin ollen on pysytettävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätös, jolla parlamentti velvoitettiin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa.

35 Tämä ei selvästikään koske asian käsittelystä tässä oikeudenkäynnissä aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja, joista päätetään myöhemmin.

Asian palauttaminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen

36 EY:n tuomioistuimen perussäännön 54 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos muutoksenhaku todetaan aiheelliseksi, yhteisön tuomioistuin julistaa yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksen mitättömäksi. Se voi joko ratkaista asian lopullisesti itse, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi."

37 Esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuin katsoo, ettei se voi ratkaista asiaa, koska ei ole poissuljettu, että muiden ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitettyjen perusteiden arviointi edellyttää lisää tosiseikkojen selvittämistä. Näin ollen asia on palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta se antaisi pääasiaratkaisun tutkittuaan muut Gasparin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät perusteet.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-36/96, Gaspari vastaan parlamentti, 10.7.1997 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin siinä on perusteluvelvollisuuden ja puolustautumisoikeuksien loukkaamisen vuoksi kumottu 22.5.1995 tehty päätös, jossa parlamentti oli katsonut Gasparin poissaolon 5.5.1995 luvattomaksi ja vähentänyt hänen vuosilomastaan yhden päivän, sekä 9.8.1995 tehty päätös, jolla parlamentti vahvisti tämän päätöksen.

2) **Asia palautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta se antaisi ratkaisun muista Gasparin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämistä kanneperusteista.**

3) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Jann Sevón Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 19 päivänä marraskuuta 1998.

R. Grass P. Jann

kirjaaja ensimmäisen jaoston puheenjohtaja